

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona | Negyed évre . . . 1 K 50 f
Fél évre 3 korona | Egyes példány ára 10 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

Mindszent, 1913. február 16.

7. szám.

Tizenötödik évfolyam.

A mesterek és munkásszervezetek.

A szervezkedés és egyesülés korszakát éljük. Azt a korszakot: mikor minden téren az együttes, vállvetett munkával akarnak eredményeket elérni; mikor mindenfelé az egyesült erő hatalmát hirdetik; mikor mindenkinek megadják a jogot a szervezkedésre, sőt ezt kötelességgé teszik. S ugyanakkor a munkásmozgalomtól, a munkásság, szervezkedésétől idegenkednek és tőle el akarják venni a jogot, hogy együttes erővel, a szervezkedés hatalmával biztosítsa jogait, megélhetését, boldogulását.

Ha e jelenség okát kutatjuk és a dolog mélyére akarunk tekinteni, tagadhatatlan tényként áll előttünk, hogy a munkásnép szervezkedése csecsemőkorában kissé tullótt a célon és — a tapasztalt ellenáramlat miatt — a szervezkedés hatalmas építő fölsegítő, boldogító erejét romboló erővé tette, amely nemcsak egyes társadalmi osztályok, hanem az egész társadalmi élet békéjét is fél akarta forgatni.

Ha a munkásosztály gazdasági és társadalmi mozgalmának bölcsőjétől indulunk ki, feltétlenül meg kell állapítanunk, hogy úgy az állam, mint a társadalom akkor, amidőn ezen mozgalmak megindultak nem teljesítették a kellő mértékben kötelességeiket, e mozgalommal keveset törődtek, azt lekicsinyelték, lebecsülték. Így aztán nem lehet csodálkoznunk azon, hogy a magára maradt munkásnép, mely végre nem is rendelkezett a kellő intelligenciával, elhagyatottságát felismerve és ellenséges érzésekkel találván

magát szemközt elkeseredésében rombolva tört keresztül a társadalom korlátain.

Idő haladtával azonban mindkét részről erős közeledés történt a megértés felé. Egyrészt belátta a munkásság, hogy a rombolás politikájával célt nem érhet. Másrészt azonban a társadalom faktorai is felébredtek és tiszta tudatára jöttek annak, hogy a munkásság mozgalma immár hatalommá fejlődött, amely megkövetelheti azt, hogy vele számoljanak. Így aztán lassankint csendesebb és helyesebb mederbe terelődött a munkásmozgalom. És ma már szó lehet arról, hogy a társadalomnak két osztálya: alsóbb és felsőbb rétege, ha nem is egészen ideális felfogásban, de határozottabb megértésben együtt működik a kirívó és bántó ellentétek elsimitásán s a becsületes és jogos cél elérésén megvalósításán.

De azért még manapság is fenáll bizonyos ellenszenv az intelligencia részéről és a munkásmozgalom tekintetében még mindig ott tartunk, hogy az intelligencia csak a körülmények kényszerítő hatása alatt enged meg vele szemben bizonyos elnézést, de a benső meggyőződés és szükséges együttműködés érzése nála még javarészt hiányzik.

Hiszen ma még az iparismesterek is, akik pedig már átérték szervezetlenségük keserves napjait, ellenségei a munkások szervezkedésének, mert ezen szervezkedésben a maguk kisebbitését látják. Ezt azonban végzetes tévedésnek kell mondanunk. Mert a munkásosztály szervezkedése legkevésbé sem irányulhat a mesterek vagy a társadalom bármely osztálya ellen. Ha ugyanis ez így volna, akkor a munkásmozgalomnak nemcsak nem lehetne létjoga a társadalomban, de

egyenesen önmaga ásná meg a maga sírját. Sőt a munkásmozgalmak bérharcai sem törekedhetnek arra, hogy az egyesülés erejének felhasználása mellett igazságtalan követelésekkel a mesterek, vagy a társadalom ellen irányuljanak, hanem tisztán a munkásság jogos érdekeit védik, biztosítván mindenkinek azt a jogot, amely őt megilleti.

Feltétlen igazság, hogy ezen jognak a biztosítására az egyesek egyedi ereje nem elégséges. Azt a nagy harcot, amely e téren folyik, csak az egyedek összesített, egységes nagy ereje vívhatja meg. Annál inkább jogosult az erők összetevése, mert ezek a harcok nemcsak jogogért folynak, hanem a megélhetésért is: a mindennapi kenyérért.

Kiméretlen, kemény harccal állunk itt szemben. És ebben a harcban az erősebbek és gyakran a tapasztalat szerint az erőszakosabbak győznek, — míg a gyengébbek, alázatosabbak nem ritkán elbuknak. Pedig ez élethez és boldogsághoz mindenkinek joga van: a gyengébbeknek, szerényebbeknek ép az erőszakosabbaknak. Csak iparkodjanak becsületes munkával ezt a jogot megalapozni. Már pedig a szervezkedésnek az a célja, hogy védelmet nyújtson a gyengébbnek az erősebbel szemben: hogy a felebaráti szeretet törvénye alapján segítse a gyengét és biztosítsa a társadalom egyensúlyát. Ez adja meg a szervezkedés létjogosultságát és képezi erkölcsi alapját s szervezeteknek. Feltéve természetesen, hogy ezek becsületes munkájukkal nem rombolni akarnak, hanem a közös boldogulás alapjainak lerakásán fáradoznak.

A keresztényszociális mozgalom ezt irta zászlajára és ezen az uton akarja

TARCA

Hiu szerelmek.

Szerették egymást, mint egészen kis gyermekek; egymás mellett cseperedtek fel. Együtt táncolgattak, összekulcsolva kis kezeiket a karácsonyfák körül. Együtt szedegették ki a fészkekből a szép vörös, sárga és kék apró tojásukat a közeli cserjésekben.

Hosszu időn át ültek ugyanazon iskola padjain.

A szünórán falatozás közben, ha a nagy fiúk gunyolták őket, a leányke vitézül harcolt a leánykáért.

Amint eljött a kor, hogy mindegyik más-más iskolát látogasson, ritkábban találkoztak, de nem szüntek meg egymást szeretni.

Vasárnaponként a leánykák és a fiúk nyáron kijártak a közeli erdőre s az idénynek megfelelően mezei virágokat szedtek és hatalmas bokrétkákkal térték haza.

Nagy öröm volt ez kettőjükre, ha egy heti elkülönítés után újra együtt futkározhattak a zöld lombok alatt s miközben ibolyát, gyöngyvirágot, kankalint szedtek, egymáshoz simulhattak és ujjaiuk érinthették egymást.

Télen, ha a fagytól kérges föld nem engedte,

hogy az erdő ösvényein ögyelegjenek, korcso-lyáztak a falu alatti tavon. Ilyenkor megbámulták testöknek ruganyosságát, amint ide-oda hajladoztak, akár csak a szellőtől hajtott vitorlás csónakok.

Majd hazatérve, az iskola fűtött nagy termében ha ártatlan társas játékokba fogtak, ezer módot találtak, hogy egy-egy kézszorítást váltsanak. A leányka felismerte a fiu hangját, ha az ajtón kívül nyávogott és halkán válaszolt neki, aztán meglepetést tetetett és duzzogni látszott, ha mindnyájuk előtt meg kellett őt csókolnia. A szemekötődésnél, bár a szemei erősen be voltak kötve, a fiu szüntelenül sarkában volt a leánykának s végül elfogta őt bárhogy igyekeztek is a többileánykák elősegíteni társnőjük menekülését.

Igy érték el a kort, mikor joguk lett volna fészket rakni s egybe forrasztani életüket, mint ahogy már régóta el volt jegyezve egymásnak a szívök.

De a lányka nagyon szegény volt s a fiu sem volt gazdag. Így amint kéz a kézbe szüleik elé léptek, hogy áldásukat kérjék régi frigyükre, azok szomorun felelték nekik:

— Nekünk kötelességünk figyelmeztetni beneteket és védeni a fiatalság türelmetlenségével szemben. Gondoljátok meg, hogy nem csupán magatokért nőstülök, hanem a gyermekekért is,

kik származni fognak belőletek. Ezek hamar fognak jönni s velök ezer gond nehezedik gyöngédségtekre. Higgyetek nekünk: a nyomor házsártos vendég. Nem szabad, hogy helyet foglaljon tüzhelyeteknél.

A fiatalok egymásra néztek és biztosak lévén szívükről, bele nyugodtak a külön élsébe.

Az ifju másnap messze országba utazott, lelket testet ölü nehéz munkára. De tudta, hogy minden erőfeszítése, minden szenvedése közelebb fogja hozni az egyesülés óráját.

A leányka szintén dolgozott, korán kelt és hosszú virrasztásokkal fárasztotta a lámpáját, holdogan, hogy ő is hordhatja a maga köveit boldogságuk épületéhez.

Hosszu gyöngéd leveleket irtak egymásnak, melyekben egyre új lelezés gyanánt bevallották szerelmüket, szívök gyötrelmeit. Az emlékek és remények vidám menetben vonultak föl soraikban.

Tudták-e ők, mikor kezdték egymást szeretni? Gyermekségök egymásba fonódva nőtt; és még nem régen mult, hogy az ifju ajkai magasabbra cseperedtek a leányka homlokánál.

Érezték, hogy lelkök olyan öszhangban van, hogy mindenikök magányosan is ábrándoztatott anélkül, hogy tartania kellett volna tőle, hogy elárulja a távollevő titkait.

Multak az évek.

megszerezni jogait. Azért számíthat is a társadalom meleg szimpátiájára, valamint arra, hogy ebben a harcban, amelyet nem magáért, hanem a közért, a társadalomért folytat, támogatni fogja őt a társadalom minden rétege.

Kell is, hogy a mesterek se lássanak az ily irányú szervezkedésben ellenséget, hanem inkább jóbarátot. Mert ez a szervezkedés ugy a munkásság, mint a mesterek számára a boldogulást akarja biztosítani. Arra kell tehát törekedniök, hogy karöltve, közös erővel egymással és egymásért dolgozzanak és együttes munkájuk közös erejével tegyék életüket boldog, munkás, megelégedett életté.

Megfölebbezett közgyűlési határozatok.

A vásárhelyi határút.

Január havi közgyűlésében Mindszent község képviselőtestülete azt határozta, hogy föntartani kívánja a vásárhelyi határszéli utat, holott ma már annak megszüntetése van végrehajtás alatt s arról van szó, hogy a határút területe, amely azelőtt kimutathatólag sohasem létezett, a kataszteri munkálatokba az akkori vezetőség gondatlansága miatt rajzoltatott bele, mint ahogy más községekben léteznek ily határutak — hogy ez a terület most már az egyes határszéli mindszenti birtokosok területéhez csatoltassék telekkönyvileg ismét, amint ahhoz tartozott annakelőtte.

Ily értelemben fellebezte meg Veres Sándor a határszéli birtokostársak nevében is a közgyűlés határozatát. S miután igazságukat már minden fórumon elismerték, biztosra vehetjük, hogy a közgyűlésnek eddigi álláspontjával, valamint a felettes hatóságok rendeleteivel ellenkező határozata fel is fog oldatni a törvényhatóság által.

A község pénze.

A közgyűlés ugyanezen napon azt is elhatározta, hogy a község pénzeit a folyó évben is a Mindszenti Takarékpénztárban helyezi el.

Baksay Illés, a Mindszenti Hitelszövetkezet pénztárnoka ezt a határozatot megfölebbezte. Felebbezésében a takarékot rossz világításba látszik helyezni a vármegye előtt, mert hogy a takaréka a tartalékjának, illetve fölsőleges pénzének egy részét egy falusi házba fektette. Továbbá azért is, mert a miniszter is figyelmébe ajánlotta a községeknek, hogy gyámpénzeiket a hitelszövetkezeteknél elhelyezhetik.

Napról-napra késlekedni látták a viszontlátás idejét. Ellopták a kis vagyont, melyet az ifju lassankint felhalmozott hogy tűzhelyet alapítson. Betegségek ragadták el a leányka megtakarított filléreit.

Nem panaszkodtak; újra dolgozni kezdtek. Alig is voltak boldogtalanok; már megszokták a várakozást.

Bátorságuk nem csökkent, szívük nem változott. De szerelmüknek a türelmetlenségével másképp állt a dolog.

Sohasem beszéltek a jövőről, reményekről nem szöttek többé ábrándokat. Régóta nem öhajtottak edesebb ölekezéseket, forróbb csókokat, mint a minöket levélben a távolba küldözget az ember.

Évek hosszú sora után végre találkoztak ismét s a multak emlékét felidézve, csodálkoztak rajta, hogy ők azok, akik egykor együtt szedték az erdők illatos virágait, együtt táncoltak a falusi mulatságokon.

Gyakran beszéltek a multakról, beszéltek biztosan, mint ahogy szeretett halottainkról beszélni szoktunk. És egymással szemben ülve bámulták egymás deresedő haját, könyvtől elhomályosult szeméit és halkán susogták:

— Milyen boldog is lehetett volna az az ifju pár!

Szól ez azon községeknek, ahol egyedül hitelszövetkezetek vannak s ahol eddig a pénzeket a szomszédvárosok takarékpénztáraiba hordták. T. i.: ha otthon is elhelyezhetik pénzeiket, ne vigyék akkor vidékre.

Másként áll azonban a helyzet Mindszenten. Itt azt kell mondanunk, hogy **mindent szülőföldünkért, mindent Mindszentért, mindent a mindszenti nép vagyonosodásáért.** Cselekedni pedig akkor cselekszünk így, ha pénzeinket is tisztán mindszenti bankban helyezzük el s ha azt pártoljuk, amelyik a községért is tesz valamit.

Ezen értelemben határozott a közgyűlés is. Határozata annál kevésbé kifogásolható, mert a mindszenti takaréka a mindszentieké. Fölsőleges pénzéből itt Mindszenten épített házat, mely községünk egyik legszebb díszét képezi, míg a hitelszövetkezet Budapesten épít palotát.

A felebezés azt mondja, hogy a betétekért a hitelszövetkezet többet fizetne a községnek.

Ugy tudjuk, hogy a közgyűlésen mindkét intézet ajánlata fel lett olvasva, amelyek szerint a takaréka 5 százalékot ajánlott a betétek után, míg a hitelszövetkezet csak arra az esetre ajánlotta meg az 5 százalékot, hogyha a betétek nem röplő betétek. Miután a község pénzei mind röplők, mert azokat felmondás nélkül szokták rendszerint kiszedni, a Mindszenti Takarékpénztár ajánlata kedvezőbbnek bizonyult.

Ami pedig a biztonságot illeti, hát egyik intézet sem biztosabb a másiknál. Mégis a takarékot biztosabbnak kell érezni annyival, mert pénzeit mind itt Mindszenten helyezi el és ki, mindszenti lakosoknak, mindszenti házakra és földekre, amiket mindenikünk lát, amiket innen soha el nem vihetnek.

Anélkül, hogy a Mindszenti Takarékpénztárnak reklámot akarnánk csinálni, könnyen megállapítható, hogy a takaréka, ha több osztalékot adhat, az mindszenti részvényeseinek jut; a részvény értéke mindszentieknek a zsebében gyarapszik. A mindszenti takaréka az uradalom után legnagyobb adófizetője a községnek, ami által hozzájárul ahhoz, hogy az egyeseknek kevesebb adót kell fizetni.

Ezzel szemben a hitelszövetkezet semmi adót nem fizet, sem a községnek, sem az államnak sehol. Tehát nem járul a hitelszövetkezet se a község, se az állam föntartásához. Ezek mind oly igazságok, melyeket megdönteni nem lehet.

Távol áll tőlünk, hogy a hitelszövetkezet ellen hangulatot kelteni akarnánk. Szerény nézetünket azonban mégse hallgathattuk el, mert kötelességünk minden oly intézményt — legyen az akár ipar, akár kereskedelem, akár bank — ha az mindszenti és jó, — védelemben részesíteni.

Ujdonságok.

— **Községi közgyűlés.** Február havi rendes közgyűlését e hó 13-án délelőtt tartotta meg Mindszent község képviselőtestülete, melyen a következő tárgyak nyertek érdemleges elintézését: A Jaksza Veron és társaitól megvett ház adásvételi szerződését jóváhagyta a képviselőtestület. Ugy ezen épület, valamint a Korom János és testvéreitől megvett szőlőföld utcanytási célra van szánva s ép ezért a képviselőtestület megnyugvással vette tudomásul a vonatkozó adásvételi szerződéseket. — A kir. tanfelügyelő azon kérésére, hogy az anyakönyvi hivatal helyezzessék el a gazd. ism. iskola épületéből, olyképp határozott a képviselőtestület, hogy az előjáróság útján átír a tanfelügyelőhöz és ebben az átíratában a következő választ küldi: az anyakönyvi hivatal csak ideiglenesen lett az iskola épületében elhelyezve és addig,

míg alkalmasabb helyiség nem áll rendelkezésre, kénytelen az anyakönyvi hivatal ott tartani, mely a tanításokat legkevésbé sem gátolja, miután ezen hivatalnak nagyon jelentéktelen forgalma van. — Az izraelita hitközség azon kérését, hogy az izr. temető kerítéssel láttassék el, készséggel teljesíti és erre nézve — miután egyttal a temető utcai vonalának szabályozása, illetőleg vonalba állítása is keresztül viendő, bizottságot küldött ki. — A Népház ügyében leérkezett törvényhatósági határozatot tudomásul veszi. — Ambrus Ferencnek közpénztárossá történt megválasztása tárgyában leérkezett törvényhatóság bizottsági határozatot jóváhagyja. — Török Lajosné kérését, hogy a tulajdonát képezett munkásházi portákból mind a három hagyassék meg az ő nevében, nem találta teljesíthetőnek a község, amiért Törökne fölebbezésel élt. Most jött meg erre a törvényhatóság határozata, mely a község nézetét osztja, vagyis Török Lajosné tulajdonában csak két porta maradhat meg. — Néhai Gál Vendel közpénztárnok özvegyének 150 K. segélyt szavazott meg a képviselőtestület. — A Mindszenti Ipartestület részére folytatólagos három évre évi 100—100 K. segély megadása ellen benyújtott fölebbezést elutasította a törvényhatósági bizottság s az e tárgyban leérkezett határozatot most tudomásul vették. — A Lavicska Pálné által följánlott föld vételárát magasnak találta a képviselőtestület s özv. Lavicskáné méltányosabb ajánlattételre kérték fel. — A bor- és husfogyasztási adó ellenőrzésével megbízott bizottság kiegészítését határozta el a képviselőtestület. — Tary Mihály községi végrehajtó a mult évre visszamenőleg évi 100 K. drágasági pótlékot kapott. — Gál Ádám haszonbéres földjéből 2 hold területnek átruházását megengedte a képviselőtestület.

— **Halálozás.** Id. Mihály János tekintélyes polgártársunkat és családját sulyos csapás érte. Felesége id. Mihály Jánosné szül. Bálint Julianna e hó 12-én hosszas betegség után meghalt, mélyeséges gyászba borítván szerető családját és nagyszámu rokonságát. A megboldogult temetése e hó 14-én délelőtt ment végbe, a község lakosságának nagy részvéte mellett.

— **Népies előadások.** Ma vasárnap délután 3 órakor Lantos Mihály téglásszéli vendéglős helyiségében Szvoboda Ödön gazd. szaktanító, Gelsy Péter ig. tanító Szilvásy Sándor plébános, Dinics Károly járási számvevő, lapunk jelestollu munkatársa és Nagy Nándor járási állatorvos különféle közhasznú és ismeretterjesztő témákról népies előadásokat fognak tartani. Reméljük, hogy tanyai gazdáink tömeges megjelenéssel fogják viszonzni az előadó urak fáradozását.

— **Valódi volt a bor.** A járási borellenőrző bizottság feljelentése alapján Dobos István mindszenti vendéglős pincéjében gyanusnak talált borokat a borvizsgáló szakértő bizottság megvizsgálta s a borokat teljesen tisztának, idegen anyagoktól mentesnek találta. Ennek alapján a tiszántuli járás főszolgabírája Dobos István ellen a további eljárást beszüntette.

— **Szinészet.** Az általunk már előző évekről előnyösen ismert Lászlófi V. Bódog színigazgató társulatával e hó 13-án kezdte meg három hétre tervezett előadásainak sorozatát a Goldner-féle vendéglő nagytermében. Bemutatóul a „Csitri“ című vigjáték-ujdonság került színre kerekded, összevágó előadásban. Lapunknak kis terjedelme — bármint szeretnők is — nem engedi meg, hogy az egyes szereplők játékaival a megérdemelt módon foglalkozzunk s így kénytelenek vagyunk leszögezni általánoságban a tényt, hogy az eddig nyújtott előadások várakozásunkat nemcsak kielégítik, de jóval fölül is mulják. Ép ezért a kis művészgárda méltán megérdemelné, hogy színházbáráro közönségünkötől nagyobb támogatásban része-

süljön. Pénteken a „Limonádé ezredes“ operett került színre oly kiváló előadásban, melynél különbet nagyobb városi színpadtól sem lehet várni. A címszerepben Nagy Kálmán valóban magas nivón álló művészi alakítást nyújtott. Ez a talpig vérbeli művészember kimagasló erőssége a társulatnak. Nagy Margit, a primadonna igen kedvesen és fürgén mozog a világot jelentő deszkákön, de mivel egy kis rekedtséggel küzd, nem mondható még róla érdemleges bírálat. Vértés Károly szépen énekelt, Lászlófi V. Gyula pompásan alakított, míg Román Tivadar kis szerepében is jelentős sikert ért el. Lászlófiné kitűnő játékát pedig már régen ismerjük s mostani szereplésével is bebizonyította rátermettségét és sokoldalúságát. Az énekszámok egyébként jól sikerültek s úgy az összjáték, mint a rendezés kitűnő volt. Szombaton este „A sankantu“ c. színműt adták, kevés közönség előtt. Jávor Erviné volt a főszerep, melyet átgondoltan, mély érzéssel és nagy intelligenciával játszott. Dinnyési Kató játéka is elsőrendű volt. Kisebb szerepekben kiváló nyújtottak még Bárdi, Vértés, Román és Róna. — Ma vasárnap délután „Keserű mézeshetek“ c. bohózat, este pedig „Leányvásár“ operett kerül színre.

— A magyar birodalom népesedése.

A „Statistikai Havi Közlemények“ most megjelent 1912. évi december havi füzeté szerint az 1912. év december havában 56.420 gyermek született élve a magyar birodalomban, az elhaltak száma pedig 39.732-re rugott, úgy hogy a természetes szaporodás 16.688-at tett. A közölt számokból a társországokra esett 6782 élve születés, 5332 halálozás és 1450 főnyi szaporodás. Az egész elmúlt év folyamán 743.025 gyermek született élve a magyar birodalomban, elhalt 481.787 egyén, a természetes szaporodás tehát 261.238-at tett. A végleges eredmény a fentebbi számoknál valamivel nagyobb lesz, úgy hogy a természetes szaporodás körülbelül 272.000-re fog rugni.

— Megszűnnek a foszforos gyufák.

A fehér vagy sárga foszfor gyufagyártáshoz való használásának eltiltásáról szóló 1911. évi V. törvény cikk mint már említettük január 1-én életbe lépett és most már fehér vagy sárga foszforos gyufákat gyártani nem szabad. A törvény végrehajtásáról szóló belügyminiszteri rendelet az egész ország törvényhatóságaihoz megérkezett. Ez a rendelet többek között azt is tartalmazza, hogy a foszforos gyufákat raktáron tartani csak 1913. évi július hó 1-ig lehet. Tehát a foszforos gyufák július 1-én eltűnnek a forgalomból, mert azt a kereskedőt, aki azután is árusítja az ilyen gyufákat, kihágásért büntetni fogják.

— **Tenyészállat szállítás díjkedvezménye.** A tenyészállat szállítások alkalmával a közlekedési vállalatok a mérsékelt díjtételeket sok esetben azért nem alkalmazzák, mert a szállító felek az elszállítandó tenyészállatokról kiállított szabályszerű tenyészigazolványoknak, a fuvarlevélhez csatolásán kívül a mérsékelt díjtételek alkalmazását nem írják elő. A földművelésügyi miniszter most körrendeletben utasítani kívánja azokat a helyhatóságai és magán állatorvosok, akik marharakodó állomásokra sakértőkül ki vannak rendelve, hogy hívják fel a szállító felek figyelmét arra, hogy a fuvarlevél megfelelő rovatában jegyezzék be a következő záradékot: „Kérem a tenyészállatok mérsékelt díjszabását alkalmazni. Igazolvány mellékelve.“

Nyiltér.

(E rovatban közöltékért aláíró terhel a felelősség).

Nyilatkozat.

Nómtól, Soós Ádámné született Sebesi Esztertől elváltam. Neki senki hitelt vagy kölcsönt ne adjon, mert azokért nem szavatolok, ki nem fizetem.

Szeged, 1913. évi február hó.

Soós Ádám.

Igen fontos,

hogy egy háznál se hiányozzon a minden külső és belső baj ellen páratlan és csodás hatású törvényesen védett

„Kakuktű Háziszer Sósorszesz“

Hatása soha el nem marad, mert felülmúlja az összes hasonló készítményeket!

Készíti:

Tagányi Arthur gyógyszerész Hódmezővásárhelyen.

Egy üveg ára 40 fillér, nagyobb üveg 1 K

Mindszinten kapható:

Weisz János, Diamant Gyula és Balázs Ferenc urak üzleteiben.

Utánzatoktól óvakodni kell! Csak olyan üveget fogadjon el, melynek címkéjén a „TAGÁNYI“ név olvasható, mert más készítmény értéktelen! 9-12

Meghívó.

A Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet

1913. évi február hó 16-án d. u. 2 órakor Mindszinten saját helyiségében (Schwab Dávid-féle házban) XXV-ik (ujraalakulás I-ső)

Rendes évi közgyűlést

tart, melyre az összes tagok ezennel meghívotnak. —

Elintézendő tárgyak:

- 1) Igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése 1912 évről.
- 2) Számadások megvizsgálása és a fölmentvény megadása.
- 3) A tiszta nyereség felosztása iránti intézkedés.
- 4) Tisztviselők tiszteletdíjának megállapítása.
- 5) Az igazgató, igazgatóság és felügyelő-bizottság újraválasztása.
- 6) Pénztárnok és könyvelők választása.
- 7) Egyéb tárgyalandó ügy a közgyűlés előtt 8 nappal az igazgatónál bejelentendő.
- 8) Netáni indítványok.

Mindszent, 1913. évi. január hó 28.

Vitos Gerő igazgató.

JEGYZET. Az eredeti mérleg és zárószámadás, úgy az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az intézet helyiségében közszemlére vannak kitéve és azokat a részvényesek a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Épületfa és deszka-eladás!

Miután az állomás mellett levő fatelepe met gőzmalom és gőzfűrészgár építésére átadtam, ennél fogva raktáromon levő összes faanyagjaimat jutányos árban elárusítom. Teljes tisztelettel

Bozó Gábor, fakereskedő.

ÓVÁS. Mindazon panaszok ellen, melyek több oldalról hozzám érkeztek, alulírott tisztelettel felkérem és óva figyelmeztetem Mindszent község nagyérdemű közönségét, hogy árusítóim kosarán cégfeliratom mindenkor olvasható és amely kosáron az nem volna látható, azon sütemény nem tölem való és nevémmel való visszaélést jelent.

A n. é. közönség szíves pártfogását részemre továbbra is fentartani kérem s vagyok tisztelettel

VOGEL JENŐ, cukrász.

Meghívó.

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁRNAK

1913. évi március 9-én délután 3 órakor az intézet helyiségében tartandó XXXVII-ik. évi

rendes közgyűlésére

a t. részvényeseket van szerencsém tisztelettel meghívni.

TÁRGYAK:

- 1) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1912 évi zárszámadás előterjesztése.
- 2) A mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és a felmentvények megadása.
- 3) Elnök, alelnök, igazgatóság és felügyelő-bizottság tagjainak három (3) évre való választása.
- 4) Az ügyészi állás betöltése.
- 5) Esetleg teendő indítványok.
- 6) Jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes választása.

Kelt Mindszent, 1913. február hó 15-én.

Wimmer Béla s. k.,
főkönyvelő.

Dr. Szóbl Lipót s. k.,
alelnök.

Kivonat az alapszabályokból:

28 §. A részvényes, ki szavazni kíván, az erre szükséges igazolvány a közgyűlést megelőző 8 nap alatt, illetve annak megnyitáig a hivatal helyiségében átveheti, ha magát a közgyűlés előtt legalább 15 nappal, saját nevére irt részvénynyel igazolta.

A zárszámadások s az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések a közgyűlést megelőző 8 napon a hivatal helyiségében a részvényesek által megtekinthetők.

Lengyel Sándor úri-szabó

a fővárosi mestertanfolyam befejeztével, szakismeretét gazdagon kibővítvé, a jövő

vasárnap visszaérkezik

s a nagyérdemű közönség szíves rendelkezésére áll.

Bor, sör, pálinka, tearum

likőr és cognac (zárt üvegekben), ugyszintén teasütemények, háztartási cikkek és rőfös-árúk kiváló jó minőségben, legolcsóbban beszerezhetők

Biró Andor kereskedőnél.

Milliók használják

Köhögés

rekedtség, hurut, elnyálkásodás, görcs és számarköhögés ellen a KAISER-éle mellkaramellák a három fenyővel.

6100 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól kezességet nyújtanak a biztos hatásról. Kiváló jó hatása és kellemes ízű bonbon. Csomagja 20 és 40 f. Doboza 60 fillér.

Mindszinten kapható:

Katona István gyógyszerésztárában és Korom Lajosnál.

Egy íróasztal és egy kiszolgálóasztal (pult) mindkettő igen jó karban, helyszüke miatt olcsón eladó Horváth papirkereskedésében

Horváth Antal könyv- és műnyomdája, Mindszent Telefon-számunk: 9.

A „MINDSZENTI ÖNSEGÉLYZŐ SZÖVETKEZET“ 1912. évi Zárószámadata.

BEVÉTEL

Pénztári forgalom 1912. évben.

KIADÁS

Lap-szám	Megnevezés	K	f	Lap-szám	Megnevezés	K	f
25	Pénztári maradvány 1912. január 1-én	1422	50	12	Adó és illetékre	190	34
15	Takarékpénztári betét utáni kamatokból	36	38	14	Jutalékokra	525	08
24	Törzsbetétekből	30925	40	20	Vegyeesekre	70	50
26	Takarékpénztári betétből	53782	—	21	Veszteség tartalékra	1357	72
26	Folyó számlára	28000	—	24	Törzsbetétekre	168570	—
27	Beiratási díjakból	1150	50	26	Folyószámla visszafizetésre	15500	—
28	Kölcsönök visszafizetéséből	32118	54	27	Üzleti költségekre	905	55
29	Előlegek visszafizetéséből	136974	48	28	Kölcsönökre	13576	—
30	Bírság díjakból	126	80	29	Előlegekre	62406	50
30	Kölcsönök utáni kamatokból	5447	25	30	Kölcsönök utáni kamatok visszafizetésre	16	—
31	Előlegek utáni kamatokból	3266	15	32	Tökésített osztalékra	24876	80
31	Átiratási díjakból	16	—	33	Tiszteletdíjakra	1950	—
				34	Folyószámla utáni kamatokra	1057	95
				25	Pénztári maradvány 1912. december 31-én ...	2263	56
		293266	—			293266	—

TARTOZIK

MÉRLEG- SZÁMLA

KÖVETEL

Lap-szám	Megnevezés	K	f	Lap-szám	Megnevezés	K	f
	VAGYON				TEHER		
6	Felszerelések	20	—	7	Törölt törzsbetétek	207	02
25	Készpénz	2263	56	8	Tartalékalap	5600	20
26	Takarékpénztári betét	—	84	21	Veszteség tartalék	389	83
28	Kölcsönök	67645	46	24	Törzsbetétek	59487	80
29	Előlegek	13022	—	26	Hitelezők folyószámlán	12500	—
30	Hátralékos kamatok kölcsönök után	250	82	30	Előre bevett kamatok kölcsönök után	625	06
31	Hátralékos kamatok előlegek után	379	49	31	Előre bevett kamatok előlegek után	35	74
				33	Tökésített osztalék	2246	40
				10	Nyeremény áthozat 1911. évről 7-31		
					Folyó évi nyeresemény	2482-81	
					Összes nyeresemény	2490	12
		83582	17			83582	17

TARTOZIK

Veszteség- és nyereség-számla

KÖVETEL

Lap-szám	Megnevezés	K	f	Lap-szám	Megnevezés	K	f
	VESZTESÉG				NYERESÉG		
8	Tartalék utáni kamat	266	67	15	Takarékpénztári betét utáni kamat	36	38
12	Adó és illeték	190	34	27	Beiratási díjak	1150	50
20	Vegyeesek	70	50	30	Bírság díjak	126	80
27	Üzleti költségek	905	55	30	Kölcsönök utáni kamat	5256	94
33	Tiszteletdíjak	1950	—	31	Előlegek utáni kamat	337	20
34	Folyószámla kamatok	1057	95	31	Átiratási díjak	16	—
10	Nyeremény áthozat 1911. évről 7-31			10	Nyeremény áthozat 1911. évről	7	31
	Folyó évi nyeresemény	2482-81					
	Összes nyeresemény	2490	12				
		6931	13			6931	13

Mindszent, 1912. évi december hó 31-én.

Karaszka Kálmán
könyvelő.

Pánczél Károly
aligazgató.

Vitos Gerő
igazgató.

Apró Ferenc
pénztáros.

Gyovay András
ig. tag.

Keresztes Áron
ig. tag.

Elekes Lajos
ig. tag.

Taar Lajos
ig. tag.

Kardos István
ig. tag.

Megvizsgáltuk és helyesnek találtuk. Mindszent, 1913. évi január hó.

Keresztes Ferenc
f. b. tag.

Lipták Jenő
f. b. tag.

Wimmer Károly
f. b. elnök.

Zánthó Kálmán
f. b. tag.

Pölös Mihály
f. b. tag.